

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

21 januari 2004

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Marc van den Abeelen, Robert Voorhamme,
Jos Stassen en André-Emiel Bogaert –**

betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door de heer Guy Sols**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Jan Laurys,
mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy
Schuermans ;

de heren Frans De Cock, Didier Ramoudt, Guy Sols, Marc
van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Jan Penris, Roland Van
Goethem ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

mevrouw Veerle Declercq ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen,
mevrouw Ilse Van Eetvelde, de heer Jef Van Looy ;

de heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau,
Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Miel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heren Carlo Daelman, Leo Peeters ;

de heer Flor Ory ;

de heer Jan Loones.

---

*Zie :***1893** (2003-2004)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nrs. 2 en 3 : Amendementen
- Nr. 4 : Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de indieners	4
2. Algemene bespreking	5
3. Artikelsgewijze bespreking	7
4. Eindstemming	11
Tekst aangenomen door de commissie	12

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme besprak het voorstel van decreet van de heren Marc van den Abeelen, Robert Voorhamme, Jos Stassen en André-Emiel Bogaert betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen op haar vergaderingen van 15 december 2003 en 15 januari 2004. Op 8 januari 2004 werd er over de behandelde problematiek een hoorzitting georganiseerd.

1. Toelichting door de indieners

De heer Marc van den Abeelen licht het voorstel namens de indieners toe.

Hij stelt dat een vernieuwde waarborgregeling dringend nodig is, omdat de oude waarborgregeling met ingang van 1 maart 2004 vervalt. Daardoor zal er een rechtvacuüm ontstaan.

De heer van den Abeelen herinnert eraan dat de Commissie reeds geruime tijd debatteert over de financieringsproblematiek van de KMO's. In dat debat is duidelijk gebleken dat de oude waarborgregeling niet langer houdbaar was. Dat was nog een federale constructie en het wordt nu tijd een regeling uit te werken op maat voor Vlaanderen.

De regeling die wordt voorgesteld moet meer flexibel zijn dan de bestaande, en moet in feite ook inspelen op een grotere vraag vanwege de KMO's die op zoek zijn naar financiering.

De Vlaamse regering heeft op 19 juli 2002 haar goedkeuring gehecht aan de oprichting van een KMO-financieringsagentschap, als business unit van de PMV. Dat agentschap moet de ARKimederegeling, die door een ander decreet wordt geregeld, beheren. Daarnaast moet het agentschap de bestaande taken van het Vlaams Waarborgfonds waarnemen en tenslotte ook de taken die voortvloeien uit de nieuwe waarborgregeling ten gunste van KMO's.

Het voorstel van decreet wil tot een meer transparante waarborgregeling komen. De vorige regeling was door de continue verandering van de reglementering zeer complex en ondoorzichtig geworden. Die regeling zorgde ook voor heel wat dubbelwerk tussen de banken en de administratie van het Waarborgfonds. Er was dus maar een beperkt part-

nership tussen de participerende banken en het Vlaams Waarborgfonds.

Die nieuwe regeling is gebaseerd op continuïteit van de waarborgverlening. Dat zal gebeuren door een nieuwe rechtspersoon "Waarborgbeheer NV", dat de taken van het Vlaams Waarborgfonds en het beheerscomité zal waarnemen.

Daarnaast komt er een samenvoeging tussen het beslissings- en het uitvoeringsniveau. Vroeger lag het uitvoeringsniveau bij de banken en het beslissingsniveau bij het Waarborgfonds. Nu worden beide niveaus binnen één entiteit, namelijk Waarborgbeheer NV samengebracht.

Het beheer van de nieuwe waarborgregeling wordt dus een bijzondere opdracht van PMV via de vermelde business unit.

Wat de toekenning van de waarborgen aangaat is er ook een beperkte verandering. De Vlaamse regering zal waarborgen toekennen tot zekerheid van de verbintenissen van KMO's aan bepaalde financiële instellingen, die waarborghouders zullen worden genoemd.

Er komt een administratieve vereenvoudiging en een versnelde afhandeling van de dossiers. Hiervoor werd de regeling min of meer op het Nederlandse model gebaseerd. Daarbij wordt de verantwoordelijkheid naar de waarborghouder doorgeschoven. Op die manier wordt het vroegere dubbelwerk tussen het beslissingsorgaan en de bank vermeden.

In het verleden was er ook de kritiek dat blijkbaar niet iedereen toegang had tot de waarborgregeling. De nieuwe regeling streeft uitdrukkelijk naar een grotere toegankelijkheid van de regeling voor alle kandidaat-geïnteresseerden.

Bovendien wordt gestreefd naar een maximale concurrentie tussen de kredietverstrekkers en een maximaal aanbod ten behoeve van de KMO's.

De heer van den Abeelen besluit met te stellen dat het economisch beleid een aantal goede instrumenten moet hebben voor de stimulering van het bedrijfsleven in Vlaanderen. Hij pleit ervoor dat deze nieuwe regeling zeer snel ingang zou vinden, zodat kan worden ingespeeld op de mogelijke heropleving van de economie.

2. Algemene bespreking

De heer André-Emiel Bogaert wijst er bij het begin van het debat op dat deze regeling moet gelinkt worden aan de ARKImedesregeling. Hij pleit dus voor een snelle besluitvorming, zodat dit voorstel onmiddellijk na de goedkeuring van de ARKImedesregeling kan worden goedgekeurd.

De heer Mathieu Boutsen stelt dat het belangrijk is te weten wat de draagwijdte van de uitvoeringsbesluiten bij dit decreet zal zijn. Het is voor de commissie belangrijk te weten hoe een en ander concreet zal worden ingevuld door de Vlaamse regering. Hij pleit er dan ook voor dat die besluiten, wanneer ze door de regering zijn uitgevaardigd, ook aan de Commissie zouden worden voorgelegd, zodat die zich er ook een oordeel over kan vormen.

De heer Bogaert stelt dat in het verleden reeds is afgesproken, bij de goedkeuring van andere raamdecreten, dat de uitvoeringsbesluiten ter kennisgeving worden medegedeeld aan de Commissie. De Commissie kan dan al dan niet beslissen of hieraan een bespreking moet worden gewijd.

Minister Patricia Ceysens antwoordt dat de regering het uitvoeringsbesluit opstelt, na goedkeuring van het decreet in het parlement. Ze zegt toe dat besluit aan de Commissie mede te delen en dat met de Commissie, indien nodig, te bespreken.

De heer Boutsen wenst een specifiek aspect van de waarborgregeling, dat in de uitvoeringsbesluiten zal worden geregeld, te belichten. In het verleden konden waarborgen van het Waarborgfonds pas worden verkregen nadat alle waarborgen die men zelf kon inbrengen ook effectief bij de bank als waarborg werden ingebracht. De vertegenwoordiger van de Belgische Vereniging van Banken heeft in de hoorzitting verklaart, dat dit niet zou veranderen met de regeling zoals die in het decreet zelf beschreven staat. De banken zullen er blijkbaar nog altijd op staan alle waarborgen te krijgen, die in hoofde van de ondernemer kunnen worden verkregen. De heer Boutsen stelt dat dit moet worden beperkt tot de waarborgen die in de vennootschap zelf aanwezig zijn, dus die de onderneming op zich kan aanreiken. Men mag zeker geen persoonlijke waarborgen van de ondernemer zelf bedingen. Een vennootschap wordt immers opgericht om de ondernemer zelf een zekere bescherming te geven. De spreker is ervan overtuigd dat het ondernemerschap zal worden beperkt van zodra het privévermogen van de ondernemer op het spel wordt gezet. De heer Boutsen concludeert hieruit dat in het uit-

voeringsbesluit zeker niet mag worden opgenomen dat alle waarborgen, ook de persoonlijke waarborgen, moeten opgenomen worden, vooraleer men een overheidswaarborg kan bekomen. Volgens hem moet in het uitvoeringsbesluit worden gestipuleerd dat het enkel kan gaan om de waarborgen die de onderneming zelf kan verstrekken.

De minister antwoordt dat de oprichting van een vennootschap tot doel heeft dat de persoonlijke aansprakelijkheid van de ondernemer kan worden beperkt, waardoor die een zekere bescherming krijgt. Een vennootschap moet dus de nodige waarborgen inbrengen, en in feite is het niet aangewezen dat een bank ook alle mogelijke persoonlijke waarborgen, waaronder die van de familie van de ondernemer, opeist. De afweging moet echter ook zijn dat het aanwenden van zulke rechtspersoonlijkheid in sommige gevallen ook niet correct verloopt. Er zijn ondernemers die hun volledige vermogen buiten het ondernemersrisico plaatsen, waarbij de vennootschap zelf nog weinig waarborgen kan bieden. Daardoor zou met de waarborgregeling het zwaartepunt van de waarborg bij de overheid komen te liggen. Dat kan volgens de minister ook niet de bedoeling zijn. De minister is van oordeel dat het zeer moeilijk is deze problematiek in het decreet en zelfs in het uitvoeringsbesluit te regelen. Men kan volgens haar niet verplichten dat er naast de waarborgen eigen aan de vennootschap, nooit persoonlijke waarborgen mogen worden gevraagd. Een gedragscode rond deze problematiek kan volgens haar eventueel wel in een soort protocol met de banken worden onderhandeld. Ze zegt toe dat nog verder te onderzoeken bij het opstellen van het uitvoeringsbesluit.

De heer Didier Ramoudt is van oordeel dat de opmerking van de heer Boutsen terecht is. Er is inderdaad een hele problematiek rond het verkrijgen van leningen door bedrijven. Het is belangrijk te weten wat zich op het terrein afspeelt. Wanneer een zaakvoerder van een bedrijf zich tot een bank wendt voor een lening, moet die bank ervan uitgaan dat het gaat om iemand die gelooft in zijn eigen bedrijf, die dan ook de nodige risico's durft en wenst te nemen. Men moet dit echter genuanceerd zien. Er zijn volgens de sprekers inderdaad ondernemers die zich, wat eigen inbreng betreft, willen beperken tot het wettelijk minimumkapitaal dat nodig is om een vennootschap op te starten. Dat zijn dan mensen die ook geen enkele bijkomende borg wensen te geven. Het is dan ook maar normaal dat een bankier in dergelijk geval bijkomende waarborgen vraagt. Want dat kan erop wijzen dat degene die de lening aanvraagt in feite niet gelooft in zijn project. Volgens de heer Ramoudt is

het heel moeilijk in de uitvoeringsbesluiten van de waarborgregeling op te nemen dat de banken geen privéwaarborgen mogen vragen. Degene die de lening vraagt staat het tenslotte nog altijd vrij al dan niet in te gaan op de voorwaarden die de verstrekker van de lening stelt. Wat volgens de heer Ramoudt wel mogelijk is, is een sensibiliseringsactie vanwege de overheid, die bedrijfsleiders ervoor waarschuwt zich niet zomaar te laten intimideren door de kredietinstellingen. Men zou signalen moeten geven naar de banken toe dat ze zich redelijk moeten opstellen. De heer Ramoudt stelt uit eigen ervaring als bedrijfsleider, dat de banken steeds hogere eisen zijn gaan stellen bij het verstrekken van kredieten. Als men vroeger een investering wenste te doen, kreeg men bijna automatisch een lening op basis van de bedrijfsbalans en een motivatie van de investering die men wenste te doen. Door de marktevolutie en door het optreden van malafide ondernemers, zijn de banken echter steeds terughoudender geworden. Dat wordt onder andere verklaard door grote frauduleuze bankroeten in het buitenland, die hun weerslag hebben gehad op de binnenlandse kapitaalmarkt. Daardoor zitten we nu met toestanden die het veel moeilijker maken om een lening te verkrijgen. De banken willen zich volledig tegen de risico's indekken, door de geleende kapitalen volledig te laten waarborgen. De KMO's zijn van die evolutie de eerste slachtoffers.

De heer Ramoudt is tenslotte van oordeel dat het Waarborgfonds geen bijkomende waarborgen moet eisen. Het is de verantwoordelijkheid van de bank om zich voldoende in te dekken. Het is ook aan de ondernemer om zijn bank te kiezen en na te gaan waar hij de beste voorwaarden krijgt. Hij pleit er dan ook voor om de marktmechanismen te laten spelen. Als zou blijken dat de reguliere markt zwaar verstoord wordt, dan pas moet de overheid specifieke corrigerende maatregelen nemen, bijvoorbeeld door zelf rechtstreeks risicokapitaal te verschaffen. Dat zou een signaal zijn, dat de bankwereld op dat ogenblik tot nadenken zou kunnen aanzetten.

De heer Boutsen repliceert hierop met te stellen dat in een onderneming altijd een persoonlijk engagement van de ondernemer aanwezig is. Dat engagement is er door het ingebrachte kapitaal, niet-uitgekeerde winsten en rekeningen-courant. Hetgeen de ondernemer niet in zijn onderneming wil steken, wil hij er dus doelbewust buiten houden om toch een zekerheid te hebben. Volgens de spreker moet het de bedoeling zijn het ondernemerschap aan te moedigen. Ondernemers ten allen prijze verplichten om zich met heel hun hebben en houden in hun onderneming te engageren, heeft echter

een averechts effect. Dat leidt alleen maar tot het ontmoedigen van potentiële ondernemers. De heer Boutsen citeert de vertegenwoordiger van de Vereniging van de Banken, die in de hoorzitting stelde: "Vooraleer iemand een beroep kan doen op het Waarborgfonds, moeten alle andere waarborgen worden uitgewonnen."

De minister antwoordt hierop dat het feit dat alle waarborgen moeten worden uitgewonnen, vooral eer het Waarborgfonds kan tussenkomen, een ander debat is, dan de vraag of er slechts waarborgen zullen worden verleend als een ondernemer alle mogelijke waarborgen heeft gegeven. Het gaat hier dus niet over het stellen van de waarborgen, maar over het uitwinnen van de waarborgen. Het is volgens de minister de evidentie zelve dat het Waarborgfonds pas tussenkomt als alle waarborgen uitgewonnen zijn. Dat wil niet zeggen dat het Waarborgfonds eist dat alle bezittingen van een ondernemer als waarborg moeten worden gesteld.

Het kan volgens haar inderdaad niet dat de banken een ondernemer blijven opjagen om zich met alles wat ze hebben, borg te stellen. Het is zeker niet de bedoeling van het Waarborgfonds om de banken aan te zetten systematisch verder te gaan in het vragen van waarborgen. Het gaat echter te ver in het uitvoeringsbesluit te bepalen dat de banken zich voor het vragen van de waarborgen moeten beperken tot wat tot de vennootschap van de ondernemer behoort.

De heer Ramoudt vult aan dat het de bedoeling van een Waarborgfonds moet zijn, dat de banken zich tevreden stellen met minder waarborgen van de ondernemer, omdat ze juist een tweede waarborg krijgen door dat Waarborgfonds. Wanneer de banken bijkomende waarborgen, bovenop de eigendommen van de vennootschap vragen, kan men eventueel stipuleren dat die bijkomende waarborgen worden vrijgesteld op het ogenblik dat het Waarborgfonds tussenkomt. Dit zou volgens de spreker overigens een automatisme moeten zijn, wanneer de lening is afbetaald. Hij hekelt de gewoonte van de banken om die specifieke waarborgen niet automatisch vrij te geven, ook al is de lening afbetaald.

Deze bewering wordt door de heer Boutsen tegengesproken.

De heer Eddy Schuermans stelt dat er al vier jaar wordt aangedrongen op een vernieuwing van de waarborgregeling. Ook de oppositie heeft daarvoor gepleit. Daarom is het logisch dat ook zijn fractie

zich bereid verklaart hieraan constructief mee te werken.

De heer Schuermans neemt akte van de verklaring van de heer Ramoudt, dat die ook voor de overheid een taak ziet als kredietverstrekker, wanneer de banken zouden falen.

Hij zegt dat de hoorzitting heeft duidelijk gemaakt dat men positief staat tegenover de voorgestelde nieuwe regeling. De banksector staat met name positief tegenover de vereenvoudiging van de procedure. Nochtans kan worden vastgesteld dat de banken niet echt bereid zijn om de verminderde risicofactor ook te verrekenen in de premie.

Volgens de heer Schuermans is er wel een lacune in het voorstel. Er is decretaal niets geregeld bij mogelijk frauduleus gebruik van deze regeling. Er zijn geen strafbepalingen opgenomen. In elk geval kan een uitvoeringsbesluit geen straffen uit het strafwetboek opleggen, zonder dat daarvoor een decretale basis bestaat.

De minister antwoordt dat het principe is dat, als een bank de waarborg die zij ontvangen heeft, heeft misbruikt, daar rekening mee zal worden gehouden bij de volgende verdeling van de waarborg. Er wordt hier niet gesanctioneerd door middel van strafrechtelijke straffen. Er wordt voor gekozen dat de sanctie erin bestaat, dat men geen gebruik meer kan maken van het systeem. Het is de bedoeling dit verder uit te werken in het uitvoeringsbesluit, op basis van artikel 12, waarin wordt gesteld dat de Vlaamse regering de modaliteiten en procedure van de toekenning van de waarborgen nader regelt. Maar het gaat dus niet om het opleggen van strafrechtelijke sanctioneringen.

De minister verduidelijkt dat er verschillende momenten van sanctionering kunnen zijn. Zo kan bij het toekennen van een nieuwe waarborg, het gedeelte van de eerder toegekende waarborg dat niet gebruikt werd, herbepaald worden. De bank krijgt dus geen nieuwe waarborg en wordt daardoor uit het systeem gezet.

Als aan de voorwaarden waaraan een kredietovereenkomst moet voldoen om gebruik te kunnen maken van de regeling, niet wordt voldaan en dat in de loop der jaren duidelijk wordt, dan kan de waarborg eveneens worden herroepen. Op dat ogenblik zijn de regels van het decreet immers geschonden.

De minister is van oordeel dat het uitsluiten van een bank uit de waarborgregeling een voldoende

zware sanctionering is. Een bank neemt daardoor niet alleen het risico dat ze zelf moet opdraaien voor de waarborg. Bovendien zal er ook sprake zijn van imagoverlies. De minister is van oordeel dat dit veel efficiënter is dan het opleggen van boetes of gevangenisstraffen.

De heer André-Emiel Bogaert stelt dat hetgeen de minister voorstelt, de normale gemeenrechtelijke gang van zaken is, wanneer een contractant zijn verplichtingen niet naleeft.

3. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 2

Dit artikel bevat de definities van de begrippen die in het decreet worden gebruikt.

De heer Schuermans stelt dat in de punten 2° en 3° telkens over een “persoon” wordt gesproken, wanneer het over de waarborghouder en de kandidaat-waarborghouder gaat. Volgens hem gaat het hier niet om natuurlijke personen maar om rechtspersonen.

Er wordt geantwoord dat in artikel 4 een limitatieve opsomming staat van wat die personen wel kunnen zijn. Men is het erover eens dat het correcter is overal over rechtspersoon te spreken.

De heren Eddy Schuermans, Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever dienen daarop een amendement in, dat, overal waar het nodig is, de termen “persoon” en “personen” vervangt door “rechtspersoon” en “rechtspersonen” (zie *Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nrs. 1893/2 en 3*). Deze wijziging moet worden doorgevoerd in artikel 2, 2° en 3°, artikel 4, § 1 en § 2, artikel 8, § 1, artikel 9, § 1 en § 2, 2°.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

De heer Schuermans merkt bij punt 14°, met de begripsbepaling van sociale economie, op dat de sociale werkplaatsen, die traditioneel tot de sociale economie worden gerekend, blijkbaar uitgesloten

zijn, omdat dat doorgaans VZW's zijn. VZW's komen blijkbaar niet in aanmerking voor de waarborgregeling.

De minister antwoordt dat er in feite geen sluitende definitie van sociale economie is. Hier heeft men ervoor geopteerd een definitie te gebruiken die ook in een besluit van de Vlaamse Regering wordt gebruikt. Dit punt moet worden gerelateerd met het bepaalde in artikel 4, waar kredietverlenende vennootschappen voor de sociale economie ook als waarborghouder kunnen optreden. Dus de omschrijving van sociale economie in artikel 2 is van toepassing voor die kredietverlenende vennootschappen die in artikel 4 worden vernoemd. Het was in het kader van dit decreet vooral van belang een omschrijving te geven van wat een kredietverlenende vennootschap voor sociale economie is, omdat die niet noodzakelijk onder de definitie van een klassieke kredietinstelling valt. Er kan hier bijvoorbeeld worden gedacht aan "Hefboom", die als doelstelling heeft kredieten te verstrekken aan de sociale economie.

Artikel 4 handelt dus over welke entiteit de waarborg ontvangt. Wie de uiteindelijke begunstigde wordt van de waarborg, wordt bepaald in artikel 5. De waarborgregeling is volgens artikel 5 bedoeld voor KMO's. Dat wil zeggen, voor die bedrijven die beantwoorden aan de definitie zoals vastgelegd in de KMO-verordening. Een onderneming uit de sociale economie, zoals bijvoorbeeld een kringloopwinkel, die aan die definitie beantwoordt, kan dus gebruik maken van de waarborgregeling.

De minister verklaart verder dat het in deze waarborgregeling om middelen uit de sector economie gaat. Sociale initiatieven krijgen dikwijls een subsidie vanuit het departement welzijn. Er moet hier over gewaakt worden dat het om economische investeringen gaat. Het is perfect denkbaar dat coöperatieven beantwoorden aan de economische criteria.

De heer Boutsen geeft een ander voorbeeld: wat als een sociaal bedrijfcentrum is opgericht door een gemeentelijke VZW? Hij heeft kennis van een geval, waar zulk een VZW voor een investering een lening bij een bank kon verkrijgen, mits een waarborg van de gemeente. De spreker wenst te weten, of een instelling in dergelijk geval ook van de waarborgregeling zou kunnen gebruikmaken.

De minister antwoordt dat dat niet kan. Een dergelijke VZW voldoet immers niet aan de definitie van KMO, zoals die is opgenomen in de KMO-verordening.

Het geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 3

De heer Schuermans vraagt bij dit artikel over de waarborgverschaffing aan kandidaat-waarborghouders, of ook buitenlandse kredietverstrekkers in aanmerking komen om kandidaat-waarborghouder te worden.

De minister antwoordt dat hier de Europese regelgeving geldt. Dat wil zeggen dat kredietinstellingen uit de Europese Unie inderdaad in aanmerking komen.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 4

Dit artikel handelt over wie in aanmerking komt voor het verwerven van de hoedanigheid van waarborghouder.

Ingevolge de amendering bij artikel 1, worden in § 1 en § 2 het woord "personen", telkens vervangen door het woord "rechtspersonen".

De heer Schuermans zegt dat dit artikel de indruk geeft dat men eigenlijk de "grote spelers" op de markt een groot aandeel in het systeem zal geven. Op de hoorzitting is de opmerking gemaakt dat dit haaks staat op de optie dat men een zo breed mogelijk veld van kredietverstrekkers wil bereiken. Kleine banken zouden uit de boot kunnen vallen.

De minister zegt dat het de bedoeling is de markt zo ruim mogelijk te zien, maar dat ook rekening moet worden gehouden met de economische realiteit. Men wil wel vermijden dat banken, die nauwelijks actief zijn in het segment van de kredietverstrekking aan KMO's, als waarborghouder worden erkend. Waarborgen toegekend aan zulke banken, worden waarschijnlijk bijna niet benut, en dus is het beter te mikken op kredietverstrekkers die zich naar de KMO's richten.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 5

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 6

Dit artikel handelt over de waarborgverlening.

Bij § 2 merkt de heer Schuermans op dat wordt gestipuleerd dat de waarborghouder altijd moet deelnemen in de risico's verbonden aan de kredieten. Dat is toch hoe dan ook het geval voor 25 percent van het krediet, omdat maar voor 75 percent een waarborg wordt verleend. Waarom is deze bepaling dan opgenomen in het decreet ?

De minister antwoordt dat dit een verdere verduidelijking is van de 75 percentregeling, die in artikel 5, § 3, is opgenomen.

Bij § 3 vraagt de heer Schuermans wat de bijzondere modaliteiten en voorwaarden kunnen zijn, in geval van een openbare ramp of crisis.

De minister antwoordt dat deze bepaling het mogelijk maakt dat het Waarborgfonds kan tussenkomen in crisisperiodes, buiten wat als normale tussenkomst geldt. Dat gebeurde in het verleden bijvoorbeeld bij de dioxinecrisis. De Vlaamse regering heeft in een dergelijk geval de mogelijkheid de modaliteiten voor het verstrekken van de waarborg aan te passen. Men zou bijvoorbeeld meer dan 75 percent van het krediet kunnen dekken.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 7

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen

Artikel 8

Dit artikel regelt de procedure die de Vlaamse regering moet naleven bij het lanceren van de oproep tot de potentiële waarborghouders.

Ingevolge de amendering bij artikel 1 wordt in § 1 het woord "personen" vervangen door het woord "rechtspersonen".

Er wordt ook opgemerkt dat in § 2 een punt is weggevallen. Tussen punt 1° en punt 3° moet de volgende passage worden ingelast, die men ook terugvindt in de toelichting bij dit artikel :

"2° de soort van financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen waaraan de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen, gekoppeld kunnen worden ;".

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 9

In dit artikel wordt de procedure geregeld die de potentiële waarborghouders moeten naleven wanneer zij hun interesse om deel te nemen aan het waarborgsysteem laten blijken.

Ingevolge de amendering bij artikel 1 wordt in § 1 het woord "personen" vervangen door het woord "rechtspersonen" en in § 2, 2° het woord "persoon" door het woord "rechtspersoon".

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 10

Dit artikel handelt over de toekenning van de waarborg aan de kandidaat-waarborghouder.

Bij dit artikel wordt een amendement ingediend door de heer Eddy Schuermans, dat ertoe strekt aan § 3 de volgende zin toe te voegen :

"De herbepaling van de waarborg kan uitsluitend betrekking hebben op dat gedeelte van de eerder toegekende waarborg dat nog niet gekoppeld werd aan financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen." (zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2003-2004, nrs. 1893/2 en 3)

De indiener stelt dat de betreffende paragraaf niet mag leiden tot een situatie dat een waarborghouder, die op basis van een aan hem toegekende waarborg, kredieten heeft verstrekt, wordt geconfronteerd met nieuwe voorwaarden. Om elke verwarring te vermijden zorgt deze tekstaanvulling ervoor dat de waarborgvoorwaarden op basis van de welke de waarborghouder reeds kredieten heeft verstrekt, door de regering niet meer in een later

stadium kunnen worden gewijzigd. De herroeping van de voorwaarden kan hierdoor enkel nog betrekking hebben op dat deel van de waarborg, dat nog niet werd toegekend.

Dit amendement vervangt een eerder ingediend amendement van dezelfde indiener en de heer Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nrs. 1893/2 en 3). De heer Schuermans verklaart dat de nieuwe formulering meer beantwoordt aan de gebruikte terminologie in de rest van de tekst van het voorstel.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Artikel 11 tot 17

Deze artikels worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 18

Dit artikel handelt over de uitbetaling van een afroep van een waarborg.

De heer Schuermans merkt op dat de heer Chris Dauw van het Waarborgfonds er tijdens de hoorzitting voor pleitte dat § 2 van dit artikel anders zou worden geformuleerd, omdat de operationele processen binnen het Vlaams Waarborgfonds worden geherformuleerd.

De minister antwoordt dat de heer Dauw het vooral over de formulering van de toelichting bij dit artikel had. De toelichting kan niet worden geamendeerd, en de minister stelt dat na de goedkeuring van het decreet, met dit gedeelte van de toelichting niet langer rekening moet worden gehouden.

De minister beaamt dat bij de nieuwe waarborgregeling naar maximale efficiëntie wordt gestreefd. De problematiek van de moeizame verliesafrekeningen, moet in de toekomst worden vermeden. Het is de bedoeling in de nieuwe regeling het proces veel eenvoudiger te laten verlopen.

De Vlaamse regering dient derhalve een amendement in dat er toe strekt van § 2 enkel de eerste zinssnede te behouden (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nrs. 1893/2 en 3).

De aldus gewijzigde paragraaf luidt dan als volgt :

“§ 2. Een uitbetaling verloopt in een eerste fase in elk geval ten provisonale titel en onder voorbehoud van een definitieve afrekening.”.

Dit amendement en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen.

Artikel 19 en 20

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 21

Bij dit artikel over de doelstellingen van de NV Waarborgbeheer, wordt een amendement ingediend door de heren Schuermans en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever, dat er toe strekt punt 3° weg te laten. (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nrs. 1893/2 en 3). In punt 3 werd bepaald dat de NV Waarborgbeheer ook als doel heeft waarborgen toe te kennen tot zekerheid van de verbintenissen van KMO's of andere verrichtingen.

De indieners stellen dat het decreet niet als doel kan hebben om de NV Waarborgbeheer de mogelijkheid te geven zelf waarborgen toe te kennen. Die rol moet bij de desbetreffende sector blijven, die daarvoor de middelen en de knowhow heeft. De overheid heeft volgens de indieners terzake geen rol te spelen.

De heer Ramoudt merkt hierbij op dat hij ook geen voorstander is van een expliciete overheidsrol in het toekennen van waarborgen, maar dat het behouden van deze bepaling er wel voor kan zorgen dat er een signaal aan de bankwereld wordt gegeven. Het zou de overheid in staat kunnen stellen op te treden als de banksector faalt.

De heer Robert Voorhamme is van oordeel dat er een duidelijke scheiding moet zijn tussen de rol van de banken, de rol van het Vlaamse Gewest en de rol van de NV Waarborgbeheer. Het gewraakte punt zou aanleiding tot verwarring kunnen geven. Hier wordt een poort opgezet dat de NV Waarborgbeheer stelselmatig als waarborgverstrekker zou optreden. Als dat de bedoeling mocht zijn, dan moet er in feite een heel andere instrument worden geschapen, dat voldoende financiële capaciteiten zou hebben. De heer Voorhamme is ook van mening dat het ingediende amendement tegemoet

komt aan opmerkingen die tijdens de hoorzitting terzake werden gemaakt.

Het amendement wordt eenparig aangenomen.

De heer Schuermans vraagt zich verder nog af hoe de KMO-sector betrokken zal worden bij de werking van de NV Waarborgbeheer.

De minister antwoordt dat dit kan geregeld worden via de samenstelling van de Raad van Bestuur van de NV. Dit moet echter niet worden geregeld met een decretaal verankerd aantal leden uit de sector in die Raad van Bestuur.

De heer Voorhamme zegt dat er in het verleden minder positieve ervaringen waren met het decretaal vastleggen van de samenstelling van de Raad van Bestuur van een instelling. Al tijdens de vorige legislatuur is men uitdrukkelijk op die praktijk teruggekomen. Er moet echter wel zeer duidelijk gesteld worden dat er absoluut geen sprake mag zijn van enigerlei vorm van belangenvermenging. Het decretaal vastleggen van de samenstelling van de Raad van Bestuur houdt precies een groot gevaar voor belangenvermenging in. Het is aan de wijsheid van de regering om ervoor te zorgen dat die Raad van Bestuur samengesteld is uit de meest deskundige personen. Dat is een kwestie van goede “Corporate Governance”.

Het geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 22 tot 30

Deze artikelen worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

4. Eindstemming

Het geamendeerde voorstel van decreet wordt ten slotte eenparig aangenomen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Guy SOLS

André-Emiel BOGAERT

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Inleidende bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° waarborg : een waarborg van het Vlaamse Gewest die met toepassing van het bepaalde in dit decreet wordt verleend ;
- 2° waarborghouder : een rechtspersoon die door de Vlaamse regering als begunstigde van een waarborg werd aangeduid ;
- 3° kandidaat-waarborghouder : een rechtspersoon die, met naleving van de gestelde procedureregels, op formele wijze zijn belangstelling om waarborghouder te worden heeft laten blijken en waaraan geen, of nog geen, waarborg is toegekend ;
- 4° kredietnemer : een kleine of middelgrote onderneming tot zekerheid van wiens verbintenissen een waarborg kan worden verleend aansluitend bij een financieringsovereenkomst of andere verrichting ;
- 5° financieringsovereenkomst : een overeenkomst tussen, enerzijds, een kleine of middelgrote onderneming en, anderzijds, een kredietinstelling, leasingmaatschappij of kredietverlenende vennootschap voor de sociale economie, strekkend tot de financiering van investeringen of activiteiten van een kleine of middelgrote onderneming ;
- 6° kleine onderneming : kleine onderneming als gedefinieerd in de KMO-verordening ;
- 7° middelgrote onderneming : middelgrote onderneming als gedefinieerd in de KMO-verordening ;

8° KMO-verordening : verordening nr. 70/2001 van de Europese Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen, met inbegrip van alle latere wijzigingen daaraan ;

9° kredietinstelling : een kredietinstelling die de vergunning bedoeld in artikel 7 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen heeft bekomen, en de ermee verbonden vennootschappen in de zin van artikel 11 van het Wetboek van Vennootschappen, alsmede iedere kredietinstelling die sorteert onder een andere lidstaat van de Europese Unie en die in overeenstemming met de titel III van de voormelde wet van 22 maart 1993, haar werkzaamheden op het Belgisch grondgebied mag uitoefenen ;

10° leasingmaatschappijen : ondernemingen die van hun gewoon beroep hebben gemaakt het stellen van handelingen of verrichtingen van financieringshuur of leasing als bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 55, tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur van 10 november 1967 en die daartoe de in artikel 2 van dat koninklijk besluit bedoelde erkenning hebben bekomen, alsmede de financiële instellingen en kredietinstellingen, afkomstig van een andere lidstaat van de Europese Unie, die voldoen aan het bepaalde in de artikel 2, § 2, van voormeld koninklijk besluit ;

11° maatschappijen voor onderlinge borgstelling : de vennootschappen bedoeld in artikel 57 van de programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap, alsmede de soortgelijke ondernemingen afkomstig van een andere lidstaat van de Europese Unie die er onder een gelijkaardige regeling sorteren ;

12° andere verrichtingen : transacties zoals bedoeld in artikel 5, § 1, 2° ;

13° geldingsduur : de periode, vastgesteld door de Vlaamse regering, tijdens dewelke een waarborghouder een hem toegekende waarborg kan afroepen ;

14° sociale economie : economische activiteiten uitgeoefend door vennootschappen, hoofdzakelijk coöperatieve vennootschappen, en on-

derlinge maatschappijen van vereniging met de volgende principes als ethiek :

- a) gerichtheid op dienstverlening aan de leden of de gemeenschap in plaats van winst ;
- b) autonoom beheer ;
- c) democratisch beslissingsproces ;
- d) de personen en het werk hebben voorrang op het kapitaal bij de verdeling van de inkomsten ;

15° Waarborgbeheer NV : de naamloze vennootschap die wordt opgericht met toepassing van het bepaalde in artikel 20 ;

16° decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen : het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg van 13 juli 1994 ;

17° wet van 4 augustus 1978 : wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978 ;

18° decreet van 15 april 1997 : decreet tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal van 15 april 1997.

HOOFDSTUK II

Waarborgregeling ten gunste van kleine en middelgrote ondernemingen

AFDELING 1

Voorwaarden waaronder waarborgen worden verleend

Artikel 3

Binnen de perken van dit decreet kan de Vlaamse regering waarborgen verschaffen aan kandidaat-waarborghouders met het oog op de stimulering van de oprichting, ontwikkeling en financiering van kleine en middelgrote ondernemingen die beschikken over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest.

Artikel 4

§ 1. De volgende rechtspersonen komen in aanmerking voor het verwerven van de hoedanigheid van waarborghouder :

- 1° kredietinstellingen ;
- 2° maatschappijen voor onderlinge borgstelling ;
- 3° leasingmaatschappijen ;
- 4° kredietverlenende vennootschappen voor de sociale economie.

§ 2. Een waarborg kan enkel worden toegekend aan de in § 1 bedoelde rechtspersonen die gebruikelijk ten gunste van kleine of middelgrote ondernemingen financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, aangaan, respectievelijk stellen.

Artikel 5

§ 1. Een waarborg wordt slechts verleend tot zekerheid van :

- 1° verbintenissen van kleine en middelgrote ondernemingen voortvloeiend uit financieringsovereenkomsten die strekken tot een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest of tot de financiering van de activiteiten van een op het voormeld grondgebied gelegen exploitatiezetel ;
- 2° andere verrichtingen, vastgelegd door de Vlaamse regering, die strekken tot een investering op het grondgebied van het Vlaamse Gewest van een kleine of middelgrote onderneming of tot de financiering van de activiteiten van een op het voormeld grondgebied gelegen exploitatiezetel van een kleine of middelgrote onderneming.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de soort van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen waaraan een waarborg kan gehecht worden.

De Vlaamse regering bepaalt, per soort van financieringsovereenkomst en andere verrichting de nadere criteria en voorwaarden waaraan zij moeten voldoen.

Elk van die soorten van financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen verzekert in elk geval de doelstelling bepaald in artikel 3.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt per soort van financieringsovereenkomst en andere verrichting het percentage van de wanbetaling van de kredietnemer waarvoor de afroep van een waarborg gevraagd kan worden.

Voor geen van de soort van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen mag het voormelde percentage meer dan 75 percent bedragen van de wanbetaling van de kredietnemer waarvoor de afroep gevraagd wordt.

Artikel 6

§ 1. Een waarborg kan slechts verleend worden mits de betaling van premies die, per soort van financieringsovereenkomst en andere verrichting, door de Vlaamse regering vastgesteld worden volgens de aard, de gewichtigheid en de geldingsduur van de door de waarborg gedekte risico's.

Bij wege van uitzondering op het bepaalde in het eerste lid, kan de Vlaamse regering, ten behoeve van door haar geïdentificeerde specifieke doelgroepen en onder door haar vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, bepalen dat geen premie verschuldigd is.

§ 2. Ongeacht de duur en de aard van de financieringsovereenkomsten en de andere verrichtingen tot zekerheid waarvan een waarborg verstrekt wordt, moet de waarborghouder deelnemen in de risico's verbonden aan de kredieten en andere verrichtingen tot zekerheid waarvan de waarborg verleend wordt.

De Vlaamse regering kan het bepaalde in het eerste lid nader preciseren of concretiseren.

§ 3. In geval van een openbare ramp of crisis die bij besluit van de Vlaamse regering als dusdanig is erkend, kan door de Vlaamse regering conform de door haar vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, van de verplichtingen bedoeld in artikel 5, § 3, tweede lid, en artikel 6, § 2, eerste lid, afgeweken worden voor de gehele of gedeeltelijke geldingsduur tijdens dewelke een reeds toegekende waarborg geldt.

De toekenning van een nieuwe waarborg door de Vlaamse regering kan in dezelfde omstandigheden gebeuren zonder het opleggen van een verplichting tot het betalen van premies, of met een tijdelijke vrijstelling van de voormelde verplichtingen.

Artikel 7

§ 1. Een waarborg kan slechts worden verleend voor financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen waarin de kredietnemer en de waarborghouder uitdrukkelijk hebben aanvaard dat de uitbetaling van de waarborg door het Vlaamse Gewest niet bevrijdend werkt ten opzichte van de kredietnemer en andere borgen. De waarborghouder verbindt zich ertoe na afroep van de waarborg de schuldvordering verder te innen en de gerecupeerde bedragen ten belope van het in artikel 5, § 3, eerste lid, bedoelde percentage door te storten aan het Vlaamse Gewest.

§ 2. De Vlaamse regering kan, wat bestaande waarborgen betreft, in de in artikel 6, § 3, bedoelde gevallen een afwijking van het bepaalde in § 1 toestaan.

De toekenning van een nieuwe waarborg door de Vlaamse regering kan in dezelfde omstandigheden gebeuren zonder de naleving van de in de § 1 bedoelde verplichting, dan wel met een tijdelijke vrijstelling van die verplichting.

AFDELING 2

Modaliteiten en procedure van de toekenning van waarborgen ten gunste van KMO's

Artikel 8

§ 1. Op bij besluit van de Vlaamse regering vastgestelde tijdstippen doet de Vlaamse regering een openbare oproep die ertoe strekt te achterhalen welke rechtspersonen belangstelling vertonen om kandidaat-waarborghouder te worden.

Aan de oproep bedoeld in het eerste lid wordt de gepaste ruchtbaarheid verleend.

§ 2. Terzelfdertijd met de bekendmaking van de voormelde oproep maakt de Vlaamse regering volgende gegevens bekend :

- 1° het maximumbedrag van het geheel van de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen ;
- 2° de soort van financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen waaraan de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen, gekoppeld kunnen worden ;

- 3° de sleutel van verdeling van het totaal bedrag aan waarborgen dat daadwerkelijk zal toegekend worden, onder de kandidaat-waarborghouders waaraan een waarborg verleend wordt ;
- 4° de geldingsduur van de toe te kennen waarborgen ;
- 5° de periode gedurende dewelke de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen, gekoppeld kunnen worden aan nieuwe financieringsovereenkomsten of nieuwe andere verrichtingen, die aan de in artikel 5 gestelde voorwaarden voldoen ;
- 6° de premies en de modaliteiten van betaling ervan die de waarborghouder, per soort van financieringsovereenkomst of andere verrichting, als tegenprestatie voor de waarborgen verschuldigd zal zijn ;
- 7° het dekkingspercentage als bedoeld in artikel 5, § 3, dat voor de verschillende soorten van financieringsovereenkomsten, of andere verrichtingen, werd vastgesteld ;
- 8° de termijn waarbinnen op de oproep moet gereageerd worden teneinde in aanmerking te komen voor de toekenning van een waarborg ;
- 9° de datum waarop de Vlaamse regering zal beslissen over de toekenning van de waarborgen in het kader van de betreffende oproep.

§ 3. De sleutel van verdeling bedoeld in § 2, 3°, wordt vóór het uitbrengen van een oproep als bedoeld in § 1 vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering op basis van objectieve en economisch verantwoorde criteria.

Artikel 9

§ 1. Rechtspersonen die waarborghouder willen worden, dienen zich, op straffe van onontvankelijkheid, binnen de door de Vlaamse regering bepaalde termijn na datum van bekendmaking van de oproep en op de wijze bepaald in die oproep, bij Waarborgbeheer NV kenbaar te maken.

§ 2. De in § 1 bedoelde kenbaarmaking vermeldt minstens :

- 1° de bewijslevering van één van de hoedanigheden bedoeld in artikel 4, § 1 ;

- 2° een omschrijving van het soort van financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen, en de uitvoeringsregels daarvan, waarvoor de rechtspersoon die zijn belangstelling laat blijken, de waarborg wil bekomen ;

- 3° de ontwerpen van modelovereenkomsten van die financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen die in elk geval het bepaalde in artikel 7, § 1, vermelden en waarvan tevens blijkt dat zij voldoen aan het bepaalde in dit decreet en zijn uitvoeringsregels ;

- 4° de verbintenis om bij de toekenning van kredieten, of het aangaan van de andere verrichtingen, waarvoor mogelijkerwijze een afroep van de waarborg zal worden verricht, van de sub 3° bedoelde modellen gebruik te maken.

De Vlaamse regering kan nadere regels uitvaardigen aangaande het bepaalde in het eerste lid.

Artikel 10

§ 1. Na kennisname van een advies daaromtrent van Waarborgbeheer NV, kent de Vlaamse regering, op de datum bedoeld in artikel 8, § 2, 9°, aan elke kandidaat-waarborghouder die aan de gestelde voorwaarden voldoet, een waarborg toe ten belope van een deel van het totaal bedrag aan waarborgen dat op dat ogenblik kan worden toegekend.

§ 2. Het bedrag van de waarborg die aan elk van de kandidaat-waarborghouders wordt toegekend, wordt berekend met toepassing van de in artikel 8, § 3, bedoelde sleutel van verdeling.

§ 3. De toekenning van een waarborg aan een kandidaat-waarborghouder waaraan reeds in het kader van een eerdere oproep een waarborg is toegekend, kan neerkomen op een herbepaling van de voorwaarden, onder meer op het vlak van het bedrag en van de geldingsduur, van de eerder toegekende waarborg. De aldus herbepaalde waarborg vervangt in een dergelijk geval de eerder toegekende waarborg die daarbij herroepen wordt.

De Vlaamse regering kan nadere regelen uitvaardigen aangaande het bepaalde in het eerste lid. De herbepaling van de waarborg kan uitsluitend betrekking hebben op dat gedeelte van de eerder toegekende waarborg dat nog niet gekoppeld werd aan financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen.

§ 4. De beslissing van de Vlaamse regering waarbij een waarborg toegekend wordt, vermeldt uitdrukkelijk de geldingsduur waarvoor die waarborg wordt verleend, alsook de periode bedoeld in artikel 8, § 2, eerste lid, 5°.

Tevens vermeldt de in het eerste lid bedoelde beslissing de verschuldigde premies, alsmede de modaliteiten van betaling ervan.

Artikel 11

§ 1. In voorkomend geval deelt de Vlaamse regering aan de waarborghouder mee ten belope van welk bedrag en onder welke voorwaarden en modaliteiten, hem de waarborg toegekend wordt.

In voorkomend geval deelt de Vlaamse regering aan kandidaat-waarborghouders waaraan geen waarborg verleend wordt, de beslissing van weigering mee onder vermelding van de motivering van deze weigering.

§ 2. De Vlaamse regering maakt de wijze van verdeling van het totaal bedrag dat per oproep wordt toebedeeld, bekend in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. De Vlaamse regering brengt de in § 1 bedoelde beslissingen ter kennis van Waarborgbeheer NV.

Artikel 12

De Vlaamse regering kan de modaliteiten en procedure van de toekenning van waarborgen met toepassing van dit decreet aan nadere regelen onderwerpen.

AFDELING 3

Periodieke rapportering

Artikel 13

§ 1. Een waarborghouder verstrekt, op periodieke tijdstippen, aan Waarborgbeheer NV inlichtingen over alle financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen, waarvan de waarborghouder meent dat hij de hem toegekende waarborgen zal kunnen afroepen in geval de kredietnemer in de omstan-

digheid, bedoeld in artikel 14, § 1, komt te verkeren.

De in het eerste lid bedoelde inlichtingen bevatten tevens het totale bedrag waarvoor de waarborghouder de hem toegekende waarborgen zal kunnen afroepen in geval de kredietnemer in de voormelde omstandigheid komt te verkeren. Dat totale bedrag is ten hoogste het totale bedrag van de waarborgen die aan de waarborghouder werden toegekend en waarvoor de geldingsduur nog loopt.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de inhoud, nadere modaliteiten en periodiciteit van de informatieverstrekking, bedoeld in § 1.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop Waarborgbeheer NV onderzoekt of de in § 1 bedoelde inlichtingen correct zijn en of de financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen waarover inlichtingen verstrekt werden aan de gestelde voorwaarden voldoen.

AFDELING 4

Afroep van de waarborg

Artikel 14

§ 1. Een waarborghouder kan de waarborg afroepen onder de volgende voorwaarden :

1° er is een volledig eisbaar stellen van de verbintenissen van een kredietnemer voortvloeiend uit een financieringsovereenkomst of andere verrichting waarover de inlichtingen verstrekt werden als bedoeld in artikel 13, § 1 ;

2° de afroep betreft ten hoogste het percentage van het bedrag van de wanbetaling dat voor de betreffende soort van financieringsovereenkomst, of andere verrichting, is vastgesteld door de Vlaamse regering met toepassing van het bepaalde in artikel 5, § 3, eerste lid.

§ 2. Het afroepen van de waarborg is slechts mogelijk :

1° ten belope van het bedrag van de toegekende waarborg ;

2° ten belope van het percentage vermeld in § 1, 2° ;

3° totdat het bedrag van de waarborg, of, indien er voorheen reeds een of meerdere uitbetalingen van afroepen zijn geweest, het saldo daarvan, volledig is uitbetaald.

§ 3. Het afroepen van de waarborg is slechts mogelijk tijdens de geldingsduur van de waarborg.

Artikel 15

Een afroep van de waarborg gebeurt, volgens de nadere modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, door een kennisgeving aan Waarborgbeheer NV.

AFDELING 5

Betaling van de waarborg

Artikel 16

De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze Waarborgbeheer NV onderzoekt of de afroep van de waarborg voldoet aan de in artikel 14 bedoelde voorwaarden.

Artikel 17

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de procedure van gehele of gedeeltelijke betaalbaarstelling, door Waarborgbeheer NV, van een afroep van een waarborg.

In elk geval dient een beslissing van gehele of gedeeltelijke weigering van betaalbaarstelling van een dergelijke afroep nader te worden gemotiveerd en aan de waarborghouder ter kennis te worden gebracht volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Bij besluit van de Vlaamse regering worden de voorwaarden, de termijnen en de procedure van een hoger beroep bij de Vlaamse regering van een beslissing tot gehele of gedeeltelijke weigering van betaalbaarstelling nader geregeld.

Artikel 18

§ 1. Voor de gevallen dat is beslist tot een uitbetaling van een afroep van een waarborg, gebeurt de uitbetaling ervan volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. Een uitbetaling verloopt in een eerste fase in elk geval ten provisionele titel en onder voorbehoud van een definitieve afrekening.

AFDELING 6

Berekening van het saldo van de waarborg nadat een uitbetaling heeft plaatsgevonden

Artikel 19

Conform de nadere modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, berekent Waarborgbeheer NV, in geval een provisionele uitbetaling plaats gevonden heeft, de omvang van het nog beschikbare saldo van het bedrag van de waarborg van de waarborghouder en deelt de uitkomst van die berekening mee aan de waarborghouder.

Telkens na een definitieve afrekening als bedoeld in artikel 18, § 2, verricht Waarborgbeheer NV, volgens de nadere modaliteiten bepaald door de Vlaamse regering, een herberekening van het uitstaande saldo.

HOOFDSTUK III

Waarborgbeheer NV

Artikel 20

§ 1. Participatiemaatschappij Vlaanderen NV richt een gespecialiseerde dochteronderneming op die de naam “Waarborgbeheer NV” draagt.

§ 2. Participatiemaatschappij Vlaanderen NV heeft het recht om, met toepassing van de regels van het vennootschapsrecht, de naam van Waarborgbeheer NV te wijzigen.

Artikel 21

Waarborgbeheer NV heeft als doel :

- 1° het beheer, in opdracht van het Vlaamse Gewest, van de dossiers voortvloeiend uit de waarborgregeling vastgelegd in dit decreet ;
- 2° het beheer, in opdracht van het Vlaamse Gewest, van de dossiers voortvloeiend uit andere waarborgregelingen die strekken tot de stimulering van de oprichting, ontwikkeling en financiering van kleine of middelgrote ondernemingen ;
- 3° het verlenen van advies over waarborgverlening ten gunste van ondernemingen.

Artikel 22

§ 1. Voor wat niet uitdrukkelijk anders geregeld is in dit decreet, is Waarborgbeheer NV onderworpen aan de bepalingen van het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen.

§ 2. In afwijking van artikel 10, § 3 en § 4, van het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen worden de opdrachten, financiering, financiële doelstellingen en rapporteringsverplichtingen van Waarborgbeheer NV geregeld in een overeenkomst tussen Waarborgbeheer NV, Participatiemaatschappij Vlaanderen NV en het Vlaamse Gewest.

In de in het eerste lid bedoelde overeenkomst wordt bepaald dat Waarborgbeheer NV, volgens de modaliteiten vastgelegd in die overeenkomst, belast wordt met onder meer de volgende taken :

- 1° het per kandidaat-waarborghouder of per waarborghouder, aanleggen en bijhouden van een dossier waarin alle mededelingen die een belanghebbende op grond van, of krachtens dit decreet en zijn uitvoeringsregelen verricht, worden bijgehouden ;
- 2° het inzamelen van de mededelingen bedoeld in artikel 9, § 1 ;
- 3° het uitbrengen van de adviezen bedoeld in artikel 10, § 1 ;
- 4° het voeren van het onderzoek bedoeld in artikel 13, § 3 ;
- 5° het voeren van het onderzoek bedoeld in artikel 16 ;

6° het beslissen over de betaalbaarstelling van een afroep van een waarborg als bedoeld in de eerste paragraaf van artikel 17 ;

7° het verrichten van de berekeningen bedoeld in artikel 19 ;

8° het beheer van de middelen toegekend krachtens het bepaalde in artikel 25.

§ 3. In afwijking van artikel 12, § 1, van het decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, staat Waarborgbeheer NV niet onder het toezicht van de Vlaamse regering door toedoen van een regeringscommissaris, maar onder het toezicht van Participatiemaatschappij Vlaanderen NV.

HOOFDSTUK IV

Overgangsbepalingen

Artikel 23

Vanaf de datum van inwerkingtreding van het hoofdstuk III van dit decreet, is, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, Waarborgbeheer NV belast met het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers inzake de waarborgen die voor datum van de voormelde inwerkingtreding toegekend werden op grond van afdeling 2 van hoofdstuk I van de wet van 4 augustus 1978, alsmede inzake de waarborgen die na deze datum toegekend worden op grond van het bepaalde in artikel 24.

Vanaf de datum, bedoeld in het eerste lid, is Waarborgbeheer NV belast met het beheer en de verdere afwikkeling van de dossiers inzake de waarborgen die toegekend werden op grond van het decreet van 15 april 1997.

Het beheer en de verdere afwikkeling van de in het eerste en tweede lid bedoelde dossiers gebeurt, in zoverre mogelijk, met toepassing van de regels bepaald in artikel 22, § 2, tweede lid, en in de artikelen van dit decreet waarnaar in voormeld artikel wordt verwezen.

In zoverre nodig voor de behartiging van de in het eerste, het tweede en derde lid bedoelde taken, worden de taken en bevoegdheden die in afdeling 2 van hoofdstuk I van de wet van 4 augustus 1978 en in de artikelen 5 tot en met 10 van het decreet van 15 april 1997 zijn toevertrouwd aan het Waarborgfonds bedoeld in artikel 12 van die wet, res-

pectievelijk aan het Comité van het Waarborgfonds bedoeld in artikel 13 van die wet, tijdens de periode waarbinnen de in dit artikel bedoelde overgangsregelen van kracht zijn, waargenomen, respectievelijk uitgeoefend, door Waarborgbeheer NV, respectievelijk door het bestuursorgaan van deze vennootschap.

Artikel 24

In de periode die verstrijkt tussen de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk III van dit decreet en de datum waarop de Vlaamse regering voor het eerst een beslissing als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, neemt, kunnen er, wat betreft het Vlaamse Gewest, verder waarborgen worden verstrekt op basis van de afdeling 1 van het hoofdstuk I van de wet van 4 augustus 1978.

HOOFDSTUK V

Middelen bestemd ter financiering van de waarborgrekening

Artikel 25

§ 1. Lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ontvangt Waarborgbeheer NV, onder de voorwaarden nader bepaald in de in artikel 22, § 2, bedoelde overeenkomst, een vergoeding voor alle kosten verbonden aan het verrichten van de taken bepaald in voormelde overeenkomst.

Er kunnen aan Waarborgbeheer NV voor het verrichten van haar taken, lastens de daarvoor voorziene kredieten, kwartaalvoorschotten worden toegekend.

§ 2. De eventuele verliezen voortvloeiend uit het toekennen van waarborgen volgens de waarborgregeling, vastgelegd in dit decreet, worden gedragen lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Die verliezen worden bepaald rekening houdend met de premieontvangsten krachtens artikel 6, § 1.

HOOFDSTUK VI

Slot-, wijzigings- en opheffingsbepalingen

Artikel 26

§ 1. De Vlaamse regering wordt ermee belast om de bestaande wets- en decreetsbepalingen waarin het Waarborgfonds bedoeld in artikel 12 van de wet van 4 augustus 1978 en de regeling bedoeld in afdeling 2 van hoofdstuk I van de wet van 4 augustus 1978, nader zijn geregeld, te wijzigen, aan te vullen, te vervangen of op te heffen, om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit decreet.

De Vlaamse regering wordt er in dat kader inzonderheid mee belast om de in het eerste lid bedoelde wets- en decreetsbepalingen gehanteerde terminologie aan te passen, door, inzonderheid, waar nodig, de verwijzing naar het waarborgfonds, of naar de regeling, als bedoeld in het eerste lid, te vervangen door een verwijzing die kadert in de terminologie van dit decreet.

De besluiten die krachtens deze paragraaf worden vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien zij niet bij decreet zijn bekrachtigd binnen de negen maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot deze laatste datum.

De in deze paragraaf aan de Vlaamse regering opgedragen bevoegdheid vervalt negen maanden na de inwerkingtreding van dit decreet. Na die datum kunnen de besluiten die krachtens deze paragraaf zijn vastgesteld en zijn bekrachtigd alleen bij een decreet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

§ 2. De Vlaamse regering wordt ermee belast de bepalingen van de wetten en decreten betreffende de regeling en het Waarborgfonds als bedoeld in het eerste lid van de eerste paragraaf te coördineren, alsook de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgende wijzigingen hebben aangebracht tot het tijdstip van coördinatie. Te dien einde kan zij :

- 1° de te coördineren bepalingen anders inrichten, inzonderheid opnieuw ordenen en vernummen ;
- 2° de verwijzingen in de te coördineren bepalingen dienovereenkomstig vernummen ;
- 3° de te coördineren bepalingen met het oog op onderlinge overeenstemming en eenheid van terminologie herschrijven zonder te raken aan de erin neergelegde beginselen ;
- 4° de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

De in het eerste lid bedoelde coördinatie treedt pas in werking nadat zij bekrachtigd is door het Vlaams Parlement.

Artikel 30

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet, of elk van de hoofdstukken, afdelingen binnen hoofdstukken, dan wel artikelen ervan, in werking treedt.

Artikel 27

Artikel 14 van het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest, gewijzigd bij decreet van 15 april 1997, wordt opgeheven.

Artikel 28

Er kan op basis van dit decreet alleen steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag toegekend worden na de inwerkingtreding van de desbetreffende uitvoeringsbesluiten.

Artikel 29

Voor het eerste jaar, volgend op de inwerkingtreding van hoofdstuk II van dit decreet, wordt het maximale totale bedrag waarvoor de Vlaamse regering waarborgen kan toekennen volgens de bepalingen van dit decreet, vastgelegd op 150 miljoen euro.

Het maximale totale bedrag waarvoor de Vlaamse regering waarborgen kan toekennen volgens de bepalingen van dit decreet in de daaropvolgende jaren, zal vastgelegd worden in de desbetreffende uitgavenbegrotingen van de Vlaamse Gemeenschap.